

Sygn. akt IX U 125/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania R. L. (R. L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołań R. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 września 2016r. nr (...)

z dnia 16 stycznia 2017r. nr (...)

oddala odwołania.

Sędzia

1.Sygn. akt IX U 125/17

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 września 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych oraz ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu R. L. (L.) prawa do emerytury pomostowej, gdyż ubezpieczony:

- nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat,

- przed 1 stycznia 1999r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 19.12.2008r. i art. 33 ustawy emerytalnej,

- po 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 19.12.2008r.,

- nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Organ rentowy wskazał w tej decyzji, iż do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresu pracy od 15 marca 1994r. do 31 grudnia 2008r. oraz od 1 stycznia 2009r. do 1 września 2015r. ze względu na rozbieżności w dokumentacji.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej po uprzednim zaliczeniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresów takiej pracy od 29 października 1974r. do 30 czerwca 1980r. w Zakładach (...), gdzie pracował jako spawacz i od 1 lipca 1989r. do 31 stycznia 1994r. w Zakładach (...) Sp. z o.o. w R., gdzie pracował w charakterze ślusarza. Ubezpieczony do odwołania dołączył świadectwa pracy za powyższe okresy. Nadto wniósł o zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych pozostałych okresów nieuznanych przez organ rentowy, wskazanych w zaskarżonej decyzji, gdyż zdaniem ubezpieczonego, skoro wykonywał prace wymienione w załącznikach do ustawy o emeryturach pomostowych, nie może odpowiadać za nieścisłości znajdujące się w zgromadzonej dokumentacji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał ponadto, iż z uwagi na dołączone przez ubezpieczonego do odwołania nowe dowody, wszczął dodatkowe postępowanie i wydał decyzję z dnia 16 stycznia 2017r.

Drugą zaskarżoną decyzją z dnia 16 stycznia 2017r. organ rentowy ponownie domówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej ponieważ ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie zaliczył okresów pracy od 29 października 1974r. do 30 czerwca 1980r. i od 1 lipca 1989r. do 31 stycznia 1994r., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectw potwierdzających wykonywanie pracy w warunkach szczególnych. Nadto do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresów nieskładkowych i urlopów bezpłatnych wskazanych szczegółowo w decyzji, przypadających w okresie od 15 marca 1994r. do 31 grudnia 2008r.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się zaliczenia do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 29 października 1974r. do 30 czerwca 1980r. i od 1 lipca 1989r. do 31 stycznia 1994r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd połączył sprawy z odwołań od powyższych decyzji do wspólnego rozpoznania pod sygn. akt IX U 125/17.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony urodzony w dniu (...), dnia 26 sierpnia 2016r. złożył wniosek o emeryturę pomostową.

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał decyzję odmowną z dnia 26 września 2016r., i następnie, w związku z przedłożeniem przez ubezpieczonego nowych dowód, decyzję odmowną z dnia 16 stycznia 2017r. – decyzje omówione na wstępie.

Organ rentowy ostatecznie uznał, iż ubezpieczony legitymuje się łącznym ogólnym stażem pracy – okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze 40 lat, 2 miesięcy i 6 dni, w tym 12 latami, 10 miesiącami i 4 dniami pracy w warunkach szczególnych (okresy pracy od 15 marca 1994r. do 31 grudnia 2008r. z wyłączeniem urlopów bezpłatnych i okresów zwolnień chorobowych oraz okresy szczegółowo wskazane w zestawieniu w II tomie akt ZUS).

Ubezpieczony od 15 marca 1994r. do nadal zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. w R. na podstawie umowy o pracę. Fakt pozostawania w zatrudnieniu ubezpieczony potwierdził na rozprawie 13 kwietnia 2017r.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt emerytalno - rentowych ubezpieczonego i dane w nich zawarte uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołania ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 i art. 4 w zw. z art. 49 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 664) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art.5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- urodził się po dniu 31.12.1948r.;
- ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 mężczyzn;
- udowodnił okres składkowy i nieskładkowy w łącznym wymiarze co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn;
- przed dniem 01 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art.32 i art.33 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS;
- po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3;
- nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zgodnie z treścią art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Dla uzyskania prawa do emerytury pomostowej koniecznym jest łączne spełnienie wymienionych powyżej warunków, gdyż brak spełnienia któregokolwiek z nich uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia.

Okolicznością bezsporną w sprawie jest, iż ubezpieczony urodził się po dniu 31.12.1948r., w dniu(...) ukończył wiek 60 lat, legitymuje się co najmniej 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Ubezpieczony jednakże nie spełnił warunku prawa do emerytury pomostowej wymienionego w art.4 pkt 7, a także w art.49 pkt 2 w postaci rozwiązania stosunku pracy w sytuacji, gdy jak wynika z dokumentacji akt organu rentowego i co przyznał ubezpieczony w odwołaniu i następnie na rozprawie przed tut. Sądem, ubezpieczony od dnia 15.03.1994r. do nadal pozostaje w zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. w R. na podstawie umowy o pracę.

W takiej sytuacji Sąd nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność czy ubezpieczony w podanych okresach spornych wykonywał pracę w warunkach szczególnych, gdyż i tak ich ewentualne uwzględnienie do takiej pracy pozostawałoby bez znaczenia dla rozpoznania sprawy, bo ubezpieczonemu i tak nie przysługiwałoby prawo do dochodzonego świadczenia wobec braku rozwiązania stosunku pracy. Stąd Sąd oddalił wnioski ubezpieczonego o

dopuszczenie dowodu z zeznań wskazanych przez ubezpieczonego świadków, a także pominął dowód z przesłuchania stron.

Zauważyć należy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zakres rozpoznania i rozstrzygnięcia sądu wyznacza treść decyzji organu rentowego. Natomiast istota decyzji organu rentowego polega na rozstrzygnięciu o prawie do konkretnego świadczenia (lub o jego wysokości) jako całości, a nie o poszczególnych elementach składających się na to prawo. Sąd stwierdzający spełnienie przez ubezpieczonego jednego lub więcej warunków powstania prawa do świadczenia, nie może ustalić tego w sentencji wyroku, przy jednoczesnym oddaleniu odwołania ubezpieczonego od niekorzystnej dla niego decyzji organu rentowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.12.2000 r., II UKN 147/00, OSNP 2002/16/389, wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 10.09.2015r. III AUa 399/15 LEX nr 1934423).

Nadto Sąd Apelacyjny w Szczecinie, w wyroku z 10 września 2015r. sygn. akt III AUa 911/14 stwierdził, że skoro ubezpieczony bezspornie nie rozwiązał umowy o pracę przed wystąpieniem o emeryturę pomostową, to sąd pierwszej instancji nie był zobowiązany do badania, czy ubezpieczony spełnia kolejne przesłanki do nabycia wnioskowanego prawa. Takie postępowanie sądu jest zgodne z postulatem szybkiego i sprawnego orzekania. Niespełnienie choćby jednego z warunków, tak jak w niniejszej sprawie, było wystarczające, aby rozstrzygnąć spór i stwierdzić, że decyzja organu rentowego, odmawiająca przyznania świadczenia, była w pełni zasadna i prawidłowa (także Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrok z 11 marca 2010 r., III A Ua 19/10, OSA Szczecin 2011/7/99-106).

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołania ubezpieczonego nie znajdując podstaw do ich uwzględnienia.

SSR del. Renata Stańczak